

“मीठे बच्चे- तिमीले फूल बनेर सबैलाई सुख दिनु छ, फूल बच्चाहरूले मुखबाट रत्न निकाल्छन्।”

प्रश्न:- फूल बन्नेवाला बच्चाहरूप्रति भगवान्को कुनचाहिँ यस्तो शिक्षा छ, जसबाट उहाँले सदा सुगन्धित बनाइरहनु भएको छ ?

उत्तर:- हे मेरा फूल बच्चाहरू ! तिमीले आफू भित्र हेर- म भित्र कुनै आसुरी अवगुण रूपी काँडा त छैन ? यदि भित्र कुनै काँडा छ भने जसरी अरूको अवगुणबाट घृणा आउँछ, त्यस्तै आफ्नो आसुरी अवगुणसँग घृणा गर्नु भन्ने काँडा निस्केर जान्छ । आफूलाई हेर्दै गर- मनसा-वाचा-कर्मणाद्वारा यस्तो कुनै विकर्म त हुँदैन, जसको दण्ड भोग्न परोस् !

ओम् शान्ति । रूहानी बच्चाहरूप्रति रूहानी बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ । यस समय यो रावण राज्य हुनाले मनुष्य सबै हुन् देह-अभिमानी त्यसैले यसलाई जंगलको काँडा भनिन्छ । यो कसले सम्भाउनु हुन्छ ? बेहदका बाबा, जसले अहिले काँडालाई फूल बनाइरहनु भएको छ । कहाँ-कहाँ माया यस्तो छ, जसले फूल बन्दा-बन्दै तुरुन्तै फेरि काँडा बनाइदिन्छ । यसलाई भनिन्छ नै काँडाको जंगल । यसमा अनेक प्रकारका जनावर जस्तै मनुष्य रहन्छन् । हुन् मनुष्य, तर एक आपसमा जनावर जस्तै लडाईँ-भगडा गरिरहन्छन् । घर-घरमा भगडा छ । सबै विषय सागरमा परेका छन् । यो सारा दुनियाँ विशाल विषको सागर हो, जसमा मनुष्य गोता खाइरहेका छन् । यसलाई नै पतित भ्रष्टाचारी दुनियाँ भनिन्छ । अहिले तिमी काँडाबाट फूल बनिरहेका छौ । बाबालाई बागवान पनि भनिन्छ । बाबाले बसेर सम्भाउनु हुन्छ- गीतामा छ ज्ञानको कुरा र फेरि मनुष्यहरूको चालचलन कस्तो छ, त्यो भागवतमा वर्णन छ । के-के कुरा लेखिदिएका छन् । सत्ययुगमा यस्तो कहाँ भनिन्छ र । सत्ययुग त हो नै फूलको बगैँचा । अहिले तिमी फूल बनिरहेका छौ । फूल बनेर फेरि काँडा बन्छन् । आज बडो राम्रो चल्छन् फेरि मायाको तुफान आउँछ । बसी-बसी मायाले के हालत गरिदिन्छ । बाबा भनिरहनुहुन्छ- मैले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउँछु । तिमी विश्वको मालिक थियौ । हिजोको कुरा हो । लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो । हीरा-जुहारतहरूका महल थिए । त्यसलाई भनिन्छ नै गार्डेन अफ अल्लाह । जंगल यहाँ छ, फेरि बगैँचा पनि यहाँ नै हुन्छ । पहिले स्वर्ग थियो, त्यसमा फूल नै फूल थिए । बाबा नै फूलको बगैँचा बनाउनुहुन्छ । फूल बन्दा-बन्दै फेरि संगदोषमा आएर खराब हुन्छन् । भन्छन्- बाबा म त विवाह गर्छु । मायाको आकर्षण देख्छन् नि । यहाँ त छ बिल्कुल शान्ति । यो दुनियाँ सारा हो जंगल । जंगललाई अवश्य आगो लाग्छ । जंगलमा रहने पनि खतम हुन्छन् नि । उही आगो लाग्नेछ, जो ५ हजार वर्ष पहिले लागेको थियो, जसको नाम महाभारत लडाईँ राखिएको छ । एटमिक बम्बको लडाईँ त पहिले यादवहरूको नै लाग्छ । त्यो पनि गायन छ । साइन्सद्वारा मिसाइल्स बनाएका छन् । शास्त्रहरूमा त धेरै कथा छन् । बाबाले बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ- यस प्रकार पेटबाट कुनै मूसल आदि निस्कन कहाँ सक्छ र । अहिले तिमीले देखेछौ- विज्ञानद्वारा कति बम आदि बनाउँछन् । केवल २ बम फ्याँक्दा त कति शहर खतम भए । कति मानिस मरे । लाखौं मरे होलान् । अब यो यति ठूलो जंगलमा करोडौं मनुष्य रहन्छन्, यसलाई आगो लाग्नु छ ।

शिवबाबाले सम्झाउनुहुन्छ— बाबा त फेरि पनि दयालु हुनुहुन्छ। बाबाले त सबैको कल्याण गर्नु छ। फेरि पनि जान्छन् कहाँ ! देख्नेछन्— अवश्य आगो लाग्छ, अनि फेरि बाबाको शरण लिन्छन्। बाबा हुनुहुन्छ सर्वका सद्गति दाता, पुनर्जन्म रहित। उहाँलाई फेरि सर्वव्यापी भनिदिन्छन्। अहिले तिमी हौ संगमयुगी। तिम्रो बुद्धिमा सारा ज्ञान छ। मित्र-सम्बन्धी आदिसँग पनि सम्बन्ध निर्वाह गर्नु छ। उनीहरूमा छ आसुरी गुण, तिमीमा छ दैवी गुण। तिम्रो काम हो अरूलाई पनि यही सिकाउनु। मन्त्र दिँदै गर। प्रदर्शनीद्वारा तिमी कति सम्झाउँछौ। हिन्दूहरूको ८४ जन्म पूरा भए। अहिले बाबा आउनुभएको छ मनुष्यबाट देवता बनाउन अर्थात् नर्कवासी मनुष्यहरूलाई स्वर्गवासी बनाउनु हुन्छ। देवता स्वर्गमा रहन्छन्। अब आसुरी अवगुणसँग घृणा आउँछ। आफूलाई हेरिन्छ, म दैवी गुणवाला बनेको छु ? म भित्र कुनै अवगुण त छैन ? मनसा-वाचा-कर्मणा मैले कुनै यस्तो कर्म त गरिनँ, जुन आसुरी काम हो ? मैले काँडालाई फूल बनाउने धन्दा गर्छु वा गर्दिनँ ? बाबा हुनुहुन्छ बागवान र तिमी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू हौ माली। किसिम-किसिमका माली पनि हुन्छन्। कोही त कमजोर छन्, जसले कसैलाई आफू समान बनाउन सक्दैनन्। प्रदर्शनीमा बागवान त जानुहुन्न। माली जान्छन्। यी माली पनि शिव बाबासँगै छन्, त्यसैले यी पनि जान सक्दैनन्। तिमी माली जान्छौ सेवा गर्नको लागि। राम्रा-राम्रा मालीहरूलाई नै बोलाउँछन्। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— ज्ञान दिन नसक्नेलाई नबोलाऊ। बाबा नाम भन्नुहुन्न। थर्डक्लास माली पनि छन् नि। बागवानले प्यार उनलाई गर्नुहुन्छ, जसले राम्रा-राम्रा फूल बनाएर देखाउँछन्। उनीहरूसँग बागवान खुशी पनि हुनुहुन्छ। मुखबाट सदैव रत्न नै निकालिरहन्छन्। कसैले रत्नको बदला पत्थर निकाल्छन् भने बाबाले के भन्ने ? शिवमाथि आँकको फूल पनि चढाउँछन् नि। त्यसैले कुनै यस्ता पनि चढ्छन् नि। चालचलन त हेर कस्तो छ ! काँडा पनि चढ्छन्, दिलमा चढेर पनि फेरि जंगलमा जान्छन्। सतोप्रधान बन्नुको सट्टा अभै तमोप्रधान बन्दै जान्छन्। उनको फेरि के गति हुन्छ ! बाबा भन्नुहुन्छ— म एक त निष्कामी हुँ र दोस्रो पर-उपकारी हुँ। पर-उपकार गर्छु, जसले मेरो ग्लानि गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म यस समयमा नै आएर स्वर्गको स्थापना गर्छु। कसैलाई भन स्वर्ग जाऊँ। भन्छन्— स्वर्गमा त हामी यहीं छौ नि। अरे ! स्वर्ग हुन्छ सत्ययुगमा। कलियुगमा फेरि स्वर्ग कहाँबाट आयो ? कलियुगलाई भनिन्छ नै नर्क। पुरानो तमोप्रधान दुनियाँ हो। मनुष्यहरूलाई थाहै छैन— स्वर्ग कहाँ हुन्छ ? स्वर्ग आकाशमा सम्भन्ध्यन्। देलवाडा मन्दिरमा पनि स्वर्ग माथि देखाएका छन्। तल तपस्या गरिरहेका छन्। त्यसैले भनिदिन्छन्— फलाना स्वर्ग गयो। स्वर्ग कहाँ छ ? सबैको लागि भनिदिन्छन् स्वर्गवासी भयो। यो हो नै विषय सागर। क्षीर सागर विष्णुपुरीलाई भनिन्छ। उनीहरूले फेरि पूजाको लागि एक ठूलो तलाउ बनाएका छन्। त्यसमा विष्णुलाई बसाएका छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूले स्वर्गमा जाने तयारी गरिरहेका छौ, जहाँ दूधका नदीहरू हुन्छन्। अहिले तिमी बच्चाहरू फूल बन्दै जाऊ। यस्तो कुनै चलन कहिल्यै बनाउनु हुँदैन, जसले गर्दा कसैले भनोस्, यो त काँडा हो। सदैव फूल बन्नको लागि पुरुषार्थ गरिराख। मायाले काँडा बनाइदिन्छ, त्यसैले आफ्नो धेरै सम्हाल गर्नु छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै कमल फूल समान पवित्र बन्नु छ। बागवान बाबाले काँडाबाट फूल बनाउन आउनुभएको छ। हेर्नु छ— म फूल बनेको छु ? फूलहरूलाई नै सेवाको लागि जहाँ-तहाँ बोलाउँछन्। बाबा गुलाबको फूल पठाइदिनुहोस्। देखिन्छ नि— को, कुनचाहिँ फूल

हो । बाबा भन्नुहुन्छ- म आउँछु नै तिमीलाई राजयोग सिकाउन । यो हो नै सत्य नारायणको कथा । सत्य प्रजाको होइन । राजा रानी बनेपछि प्रजा पनि स्वतः बन्छन् । अहिले बुभुकेका छौ- राजा रानी तथा प्रजा कसरी नम्बरवार बन्छन् । गरिब जसको पासमा २-५ रूपयाँ पनि बच्दैन । उनले के दिन सक्छन् । उनलाई पनि उति नै मिल्छ, जति हजार दिनेलाई मिल्छ । सबैभन्दा बढी भारत गरिब छ । कसैलाई पनि याद छैन- हामी स्वर्गवासी थियौं । देवताहरूको महिमा पनि गाउँछन् तर बुझ्न सक्दैनन् । जस्तै भ्यागुताले टरटर गर्छन् । बुलबुलको आवाज कति मीठो हुन्छ, तर अर्थ केही छैन । आजकल गीता सुनाउने कति छन् । माताहरू पनि निस्केका छन् । गीताद्वारा कुनचाहिँ धर्म स्थापना भयो ? यो केही पनि जान्दैनन् । थोरै ऋद्धि-सिद्धि कसैले देखायो भने पुग्यो, उसैलाई भगवान् सम्झन्छन् । गायन पनि गर्छन्- पतित-पावन । त्यसैले पतित छन् नि । बाबा भन्नुहुन्छ- विकारमा जानु, यो नम्बरवन पतितपना हो । यो सारा दुनियाँ पतित छ । सबै पुकार्छन्- हे पतित-पावन आउनुहोस् । अब उहाँ आउनुहुन्छ वा गंगा स्नान गरेर पावन बनिन्छ ? बाबालाई मनुष्यबाट देवता बनाउनको लागि कति मेहनत गर्नुपर्ने हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भन्ने तिमी काँडाबाट फूल बन्छौ । मुखबाट कहिल्यै पत्थर निकाल्नु हुँदैन । फूल बन । यो पनि पढाइ हो नि । चल्दा-चल्दै ग्रहचारी बस्छ भने फेल हुन्छन् । आशावादीबाट निराशावादी बन्छन् । फेरि भन्छन्- हामी बाबाको पासमा जाऔं । इन्द्रको सभामा विकारी कहाँ आउन सक्छन् र ! यो इन्द्र सभा हो नि । ब्राह्मणी, जसले लिएर आउँछिन्, उनमाथि पनि ठूलो जिम्मेवारी छ । विकारमा गयो भने ब्राह्मणीलाई पनि बोझ लाग्छ, त्यसैले सम्हाल गरेर कसैलाई लिएर आउनुपर्छ । पछि गएर तिमी देख्नेछौ- साधु-सन्त आदि सबै लाइनमा खडा हुन्छन् । भीष्म पितामह आदिको नाम त छ नि । बच्चाहरूको बडी विशाल बुद्धि हुनुपर्छ । तिमीले कसैलाई पनि बताउन सक्छौ- यहाँ गार्डेन अफ फ्लावर थियो । देवी-देवताहरू रहन्थे । अहिले त काँडाको बनेका छन् । तिमीमा ५ विकार छन् नि । रावण राज्यको मतलब नै हो जंगल । बाबा आएर काँडालाई फूल बनाउनुहुन्छ । ख्याल गर्नुपर्छ- अहिले हामी गुलाबको फूल बनेौं भने जन्म जन्मान्तर आँकको फूल नै बन्छौं । हरेकले आफ्नो कल्याण गर्नु छ । शिवबाबालाई कहाँ उपकार गर्नु छ र ! उपकार त आफैँलाई गर्नु छ । अब श्रीमतमा चल्नु छ । बगैँचामा कोही गयो भने बास्नादार फूललाई नै मन पराउँछ । आँकलाई मन पराउँछ र ! फ्लावर शो हुन्छ नि । यो पनि फ्लावर शो हो । धेरै ठूलो इनाम मिल्छ । धेरै फस्टक्लास फूल बन्नु छ । धेरै मीठो चलन हुनुपर्छ । क्रोधीसँग बडो नम्र हुनुपर्छ । हामी श्रीमत अनुसार पवित्र बनेर पवित्र दुनियाँ स्वर्गको मालिक बन्न चाहन्छौं । युक्तिहरू त धेरै हुन्छन् नि । माताहरूमा त्रिया-चरित्र धेरै हुन्छ । चलाकी गरेर पवित्रतामा रहनको लागि पुरुषार्थ गर्नु छ । तिमीले भन्न सक्छौ- भगवानुवाच काम महाशत्रु हो, पवित्र बन्यौ भने सतोप्रधान बन्छौ । के हामी भगवान्ले भनेको नमानौं ! युक्तिसँग आफूलाई बचाउनुपर्छ । विश्वको मालिक बन्नको लागि थोरै सहन गर्नु त के भयो ? आफ्नो लागि नै गर्छौं नि । उनीहरू राजाईको लागि लडाईँ गर्छन् । तिमीले आफ्नो लागि सबै थोक गर्छौं । पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । बाबालाई बिर्सिनाले नै गिर्छन् । फेरि शर्म आउँछ, देवता कसरी बन्न सक्छु ! अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) मायाको ग्रहचारीबाट बच्नको लागि मुखबाट सदैव ज्ञान रत्न निकाल्नु छ । संगदोषबाट आफ्नो सम्हाल राख्नु छ ।
- २) सुगन्धित फूल बन्नको लागि अवगुणहरूलाई निकाल्दै जानु छ । श्रीमतमा चलेर धेरै नम्र बन्नु छ । काम महाशत्रुसँग कहिल्यै पनि हार खानु हुँदैन । युक्तिसँग स्वयंलाई बचाउनु छ ।

वरदानः— निराकार सो साकार— यस मन्त्रको स्मृतिद्वारा सेवाको पार्ट खेल्ने रूहानी सेवाधारी भव जसरी बाबा निराकार सो साकार बनेर सेवाको पार्ट खेल्नुहुन्छ, यसैगरी बच्चाहरूले पनि यस मन्त्रको यन्त्र स्मृतिमा राखेर सेवाको पार्ट खेल्नु छ । यो साकार सृष्टि, साकार शरीर स्टेज हो । स्टेज आधार हो, पार्टधारी आधारमूर्त हो, मालिक हो । यस स्मृतिद्वारा न्यारा बनेर पार्ट खेल्यौ भने सेन्सको साथसाथै इसेन्सफुल (सारस्वरूप), रूहानी सेवाधारी बन्नेछौ ।

स्लोगनः— साक्षी बनेर हर खेललाई देख्नेवाला नै साक्षी द्रष्टा हो ।